

Kapucinski TOTI

Leto I.

Pri or. Kapucinov v Celju, 12. maja 1941.

Št. 2

CELICA Š. 6

Nune - kapucinske sončecu:

Sijaj, sijaj se rče,
oj sonec ekrovilano!

Pater Ciril: „Kako bom sjalo sonce,
sem čisto zmešano:

Če sijem samo statim, Če sijem pa la mladim,
se mladim prav ne zdi, pa stare lo jezi!"

Pod kapucinskim zuonom

Tam pod šmäteruškim hribom
en klošter stoji:
v njem se tuma tuma
natuj načun gasti.

Te knenih so jih krajev
prijumlji v klošter svu,
Slovance tu je, Nune,
med njima tudi v Poč.

Zakaj si tukaj? "vpraša
ff Manu čiu in urk.
"Ker veja!" glasi odgovor
odločno je mu s bol.

To mi odgovor pravi,
kdo je prišel obiskati:
"Ah, nadejha na dobro
gre me v dini dir.

Menik, duševnih pesni
in v njimi svet pospeš
tu čuvanje pokorne,
spusti se v realji tek.

Ko pride ura polovica,
za ose najdepsi čas,
dovleto, slavki, žive
potrajavajo s ose.

Lejali sevi po Števnikah,
za njim Lagaj, Ciril,
Kocjan, malo Pašić,
gre na ponauč v sil!

Popoldne zapet trenir,
za stare je klošter,
figata hlačnjak pomestu,
da lačne ponostti.

Ko ura je deveta
zavoda v kloštu mo,
iz blistrnega gordišča
oglaša se skovir.

Komu je smrtno pesem
tdaj poje nočni lič?
Kdo dvoi v pogulo,
Kdo v piarni, šumini nič?

Se krvita srca, bretje,
v prestrel zleti nač zbor.
Spet, omen se osojje
in prijeti v njun kument.

Dolaj, očetje dobri,
na celu Kapucin
rahvala vre je koca
od naših vseh župin!

Na kapucinskih stopnicah

19. II. 1941 ob 21^h

Po hrblju Uhlir' Rošč gladi
in dolce mu teko po bradi:
"Z Bogom dokler" mu veli,
češ, zdaj v večnost se seli...

— o —

Samaritanka

Elsbacherjeva gospa Ana
bila nam je dobra mama,
Da pa tudi doma polnočto
Odšla nam v petek je iz kloštra

Gramatika

Najprej Rošči smodobili,
njemu Rošer je sledil;
Zdaj pa čoharmo zvedavni
kdo, tam rasthesten bil.

— ooo —

Delikti

Zapri jeeden zavoljčina,
je škorrije ukradel čingacevje;
S seboj privedel svojjo žino,
da z blkanjem ne imel blijuje.

— o —

Bolniki

Kačič naš ranogošča
ker boli ga Eva peta;
Pršeska ima skelerata
če za kosil ni polna dora.
Prejkupoval je pri zadrugi,
danš pa že tako kot drugi.

— ooo —

Zakaj mi pošte

Trara, trara, die Post ist da!
Je Stegenšek vršil ta posel;
a danes tudi onje z nami,
leži na kapucinski sloni;

Schwärmerei

Das Leben ist schön,
der Garten ist groß,
besonders erheiternd
ist der Himmelstoss.

Die Paters sind fröhlich,
sind immer bereit,
besonders noch dann,
wenn der Himmelstoss weit.

Gemüse gibt's genug,
aber nicht für die Haft;
da lebt man ja nur
vom himmelsaft.

Doch einmal wird beschlossen,
dann geh'n wir nach Haus'
und schmecken die ganze Seele
aus dem Herzen hinaus.

— o —

Iz nunskeih celic

Je v naši soli mala diva,
prijava na ljudja naša Silva.
Po postljiškače in se pači
Ko Rita jo usluženo staci.

Na "porok" nastavil če lehojč,
da učasih sam se skoraj jočet
ko roka te skeli in peče,
a Silva sama nič ne reče.

Smeji se one in krohoče
solt Silva pač priznali noč,
če tudi vse hisate in plaka,
nač knip' se kremčki kalot puk.

Nagrobovih

Tukaj leži
Drago lesjek.
Izro je izgubil,
in - zadelgaže, žlak.

Tukaj sladko Žofje
Bralušči počiva,
Ker je videl "žlaka"
nedežni raj učiva.

Prežalostno nagnanjam
nevico varile lo:
da Korbanov Francišek
zd nas je vel slavo.
Med nebeške se kerlatec
je Kraveriček podal
Ker medel je novico
da opat je postel.

Uprava in redakcija Ljubljana
Tisk Ljubljana, Kapucin' v Leliju.

